



СТОЛИЧНА ОБЩИНА

СТОЛИЧЕН ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

1000 София, ул. Московска № 33. Тел. 93 77 591. Факс 98 70 855. e-mail: info@sfiacouncil.bg. <http://www.sfiacouncil.bg>



Столична община

Входящ №

COA24-BK66-5436-[7]

Регистриран на 24.02.2026

За проверка: <https://sofia.bg/registry-report>



**Чрез г-н Цветомир Петров
Председател на СОС
До Столичния общински съвет**

ДОКЛАД

**Относно: Поставяне на барелеф на генерал Иван Колев
върху фасадата на дома му на бул. „Витоша“**

Уважаеми дами и господа общински съветници,

На основание чл. 21, ал.1, т. 8 и т.11 от Закона за местното самоуправление и местната администрация и във връзка с чл. 17, ал. 1, ал. 2, ал. 3, ал. 4 и чл. 18 от Наредбата за именуване и преименуване на общински обекти, поставяне, преместване и премахване на паметници и художествени елементи на територията на Столична община предлагам на Столичния общински съвет да вземе решение за поставяне на барелеф на генерал Иван Колев върху фасадата на дома му на бул. „Витоша“.

Инициативата за изработване и поставяне на барелефа е на група граждани, които са представили подписка и поемат финансов ангажимент за изработването и монтажа на барелефа.

Проектът на барелефа е с положителни становища от Експертно-художествения съвет и от Общинския експертен съвет по устройство на територията при НАГ със съответните препоръки, отразени в становищата.

*Ел. документ подписан с КЕП. Докладът се насочва/изпраща на адресата чрез АИССО/СЕОС/ССЕВ.
Докладът съдържа 3/три/ интегрирани файлови приложения във формат .pdf, 1/едно/ интегрирано
файлово приложение във формат .doc и 1 /едно/ интегрирано файлово приложение във формат rar.*



СТОЛИЧНА ОБЩИНА

СТОЛИЧЕН ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

1000 София, ул. Московска № 33. Тел. 93 77 591. Факс 98 70 855. e-mail: info@safiacouncil.bg. http://www.safiacouncil.bg

Приложение:

1. Подписка на граждани за поставяне на барелеф на генерал Иван Колев.
2. Биографична справка за генерал Иван Колев.
3. Идеен проект за поставяне на барелефа (част Архитектурна), изготвен от архитект Стоян Стоянов.
4. Биографична справка и диплома за висше образование на скулптора Иван Тотев.
5. Декларации за съгласие от съсобствениците на сградата.
6. Писмо СКК25-ВК66-211/11.11.2025 г. от Биляна Генова – Директор на Дирекция „Култура“ до арх. Кремена Цонева – Директор на Дирекция „Градска среда“.
7. Писмо № СОА24-ВК66-5436-(6)/4.11.2025 г. от Благородна Здравкова – зам.-кмет на Столична община с мнение на Експертно-художествения съвет за допускане за следващо процедиране на проекта за поставяне на барелеф на генерал Иван Колев.
8. Протокол № ЕС-Д-6 от заседание на Общинския експертен съвет по устройство на територията, проведено на 29.01.2026 г. за приемане на проекта за поставяне на барелеф на генерал Иван Колев.

С уважение:

Липков
Коларовски
Костадинов
Христеня
Зисенов
Стойков



СТОЛИЧНА ОБЩИНА

СТОЛИЧЕН ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

1000 София, вл. Московска № 33. Тел. 93 77 591. Факс 98 70 855. e-mail: info@safiacouncil.bg. <http://www.safiacouncil.bg>

ПРОЕКТ!

РЕШЕНИЕ № _____

НА СТОЛИЧНИЯ ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

от _____ 2026 г.

**Относно: Поставяне на барелеф на генерал Иван Колев
върху фасадата на дома му на бул. „Витоша“**

На основание чл.21, ал.1, т. 8 и т.11 от Закона за местното самоуправление и местната администрация и във връзка с чл. 17, ал. 1, ал. 2, ал. 3, ал. 4 и чл. 18 от Наредбата за именуване и преименуване на общински обекти, поставяне, преместване и премахване на паметници и художествени елементи на територията на Столична община

СТОЛИЧНИЯТ ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

РЕШИ:

1. Дава съгласие да се постави барелеф на генерал Иван Колев върху фасадата на дома му на бул. „Витоша“ с надпис „Генерал-лейтенант Иван Колев (1863 - 1917) Това е домът на командващия българската кавалерия на Добруджанския фронт през Първата световна война“.

2. Разходите за изработване и поставяне на барелефа са за сметка на инициативната група от граждани.

Настоящото решение е прието на заседание на Столичния общински съвет, проведено на _____ 2026 г., Протокол № _____, точка ___ от дневния ред, по доклад №__ и е подпечатано с официалния печат на Столичния общински съвет.

Председател на СОС:

Юрист от Секретариата на СОС:

Ел. документ подписан с КЕП. Докладът се насочва/изпраща на адресата чрез АИССО/СЕОС/ССЕВ. Докладът съдържа 3/три/ интегрирани файлови приложения във формат .pdf, 1/едно/ интегрирано файлово приложение във формат .doc и 1 /едно/ интегрирано файлово приложение във формат rar.

ген. Иван Колев

БИОГРАФИЧНА СПРАВКА

Роден е на 15 септември 1863 г. в бесарабското село Бановка, създадено от български преселници от Тракия, разположено на 25 км източно от Болград. Основно образование завършва в родното село.

От 1875 г. до 1882 г. учи в Болградската гимназия.

От 1884 г. започва да работи в София, като помощник-секретар в Софийския окръжен съд и след по-малко от година е повишен в секретар.

При обявяването на Сръбско-българската война постъпва като доброволец в Ученическия легион.

На 14 януари 1886 г. постъпва във Военното училище в София и като отличник е определен за артилерист. Но по негово изрично желание е зачислен в конницата. На 27 април 1887 г. завършва Военното училище, произведен е в първия офицерски чин подпоручик и зачислен като взводен командир в Трети конен полк в Пловдив.

На 18 май 1890 г. е произведен в чин поручик и в началото на 1892 г., след успешно положени изпити постъпва във Военната академия в Торино, която завършва през 1894 г.

На 2 август 1894 г. е произведен в чин ротмистър и вече завършил академията, още същия месец се завръща в България.

През 1897 г. е назначен за командир на ескадрон от 4-ти конен полк. Завършва успешно и генерал-щабна академия в Италия, след което е назначен за генерал-щабен офицер.

Чете лекции по военна история на офицерите от кавалерийската школа и по-късно става началник-щаб на кавалерийската инспекция. По негова инициатива се открива кавалерийски курс за най-младите кавалерийски офицери и става главен инициатор на конните състезания в българската войска.

През есента на 1898 г. ротмистър Колев е командирован на маневрите в Румъния, от 1900 г. е офицер за особени поръчки в Кавалерийската инспекция, като на 14 февруари 1900 е произведен в чин майор, след което от 1901 г. е старши адютант в Кавалерийската дивизия.

През май 1902 г. е назначен за помощник-командир на Лейбгвардейския ескадрон (реорганизиран през 1904 г. в полк).

На 14 февруари 1904 г. е произведен в чин подполковник и е назначен за началник на щаба на Кавалерийската инспекция.

През септември 1907 г. подполковник Колев е изпратен на стаж в австрийската войска и зачислен в Седми улански полк в Пардубиц, откъдето се завръща през октомври 1908 г.

На 15 октомври е произведен в чин полковник, и назначен за командир на Лейбгвардейския конен полк, на която длъжност остава до началото на Балканската война.

Участва в Балканската война (1912 – 1913) г., като първоначално е началник-щаб на укрепения пункт Ямбол, а от ноември 1912 г. временно изпълнява длъжността началник-щаб на Трета армия.

На 8 май 1913 г. е назначен за началник на щаба на 1-ва резервна армия, а от 21 май – за началник на щаба на 5-а отделна армия.

През Междусъюзническата война (1913) продължава да заема длъжността началник-щаб на 5-а армия, а след нея отново поема командването на Лейбгвардейския конен полк.

През октомври 1914 г. е назначен за командир на 10-а пехотна беломорска дивизия, а на 2 август 1915 г. е произведен в чин генерал-майор.

През Първата световна война (1915 – 1918) генерал-майор Колев първоначално командва поверената му дивизия, след което на 23 март 1916 е командир на 1-ва конна дивизия, като от 7 май същата година е инспектор на конницата.

Под негово ръководство тя взема участие в настъплението на Трета армия в Добруджа. Отличава се като безстрашен и способен пълководец, който въпреки значителното превъзходство на противника, успява да спечели победи. Негова е заслугата в списъка на българската бойна слава да останат битките при Куртбунар, Кочмар, Карапелит, Добрич, Топрахисар, Текиргьол, Кюстенджа, Черна вода и Мачин, където в победни боеве са пленени хиляди неприятелски офицери и войници – румънски, сръбски и руски.

Освобождава цяла Добруджа, чак до делтата на река Дунав.

На 2 август 1915 г. е произведен в първия генералски чин генерал-майор.

Неговите заслуги са оценени и от фелдмаршал Аугуст фон Макензен, главнокомандващ войските на Балканите, който лично го награждава с германски железен кръст „За храброст“ и признава: „Досега се беше наложило убеждението, че атаката на конница срещу пехота е невъзможна. Вие с няколко действия го опровергахте. Много висши кавалерийски началници Ви завиждат и не мога да ги убедя в писма, че това, което Вие направихте се е случило наистина!“

На 10 март 1917 г. ген. Колев поема командването на останалата в Добруджа самостоятелна българска армия. Но, несгодите на войната, пренапрежението и изминатите хиляди километри на кон, оказват своето влияние, заболява и на 17 май с. г. заминава на лечение във Виена, Австрия. На 28 юли 1917 г. е произведен в чин генерал-лейтенант, но на следващият ден ген. Иван Колев умира във Виена. На 7 август 1917 тленните му останки са пренесени погребани в София.

В негова чест в град Добрич е кръстена улица и е поставен този на ген. Колев.

Две български села са наречени на негови име, Генерал Колево (Област Варна) и Генерал Колево (Област Добрич). На него е наречена и улица в квартал „Кръстова вада“ в София.

На ген. Иван Колев е посветено и стихотворението на Иван Вазов „Добруджанската конница“.

За доблестната си служба и военни успехи, ген Колев е удостоен с много награди:

1. Бронзов възпоменателен медал за участие Сръбско-българската война от 1885г.
2. Военен орден "За храброст" II ст., 2 клас (1917).
3. Военен орден "За храброст" III ст. (1913). [Заповед по Действащата армия № 310. Не е посочено класа, а само III ст.!]
4. Военен орден "За храброст" III ст., 1 клас (22.10.1916). [Телеграма от щаба на III-та армия № 6968, с която се съобщава за наградата от царя и се предава сърдечната му благодарност за увенчаните с голям успех блестящи бойни действия, водени от генерала със самоотверженост и мъжество.
3. Орден "Св. Александър" III ст. с мечове по средата (07.07.1913). [Заповед по действащата армия № 295/07.07.1913г.]
4. Народен орден "За военна заслуга" IV ст.
5. Народен орден "За военна заслуга" V ст. с корона (14.02.1904).[Награден е за усърдна и полезна служба.]
6. Орден "За заслуга" на обикновена лента (14.02.1896).
7. Знак за 10 години отлична и безпорочна служба (02.08.1897).
8. Знак за 20 години отлична служба (15.08.1907).
9. Кръст за Независимостта на България (08.06.1910).
10. Възпоменателен кръст за възшествието на княз Фердинанд на престола.
11. Германски орден "Железен кръст" II ст. (30.09.1916). [Награден лично от фелдмаршал Авг. фон Макензен.
12. Германски орден "Железен кръст" I ст. (29.10.1916). [Телеграма от щаба на III-та армия № 7165 му се съобщава, че германския император го награждава с "Железен кръст", I ст.
13. Руски орден "Св. Станислав" II ст. (08.10.1903).
14. Италиански орден "Италианска корона" IV ст. (27.08.1903).
15. Румънски орден "Румънка корона", III ст. (21.02.1903).
16. Сръбски орден "Белий Орел" III ст. (11.02.1905).
17. Турски орден "Железен полумесец" (1916).
18. Турски сребърен орден "Лиякат"
19. Турски сребърен орден "Имтияз" (11.05.1917).
20. Турски медал "За бойни заслуги".
21. Австрийски медал, за 60 г. царуване на император Франц Йосиф II (1907).